Ч. 155. Середа 27 (14) липня 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(По виборах на Буковині. — Німці в страху, а Чехи в клопоті. — Российско-японьска війна).

Вислід виборів на Буковині викликав серед Русинів велику радість і одушевлене. Черновецка „Буковина“ обговорюючи вислід виборів, каже, що день вибору був славною побідою нашого народу, триюмфом невмирущої народної ідеї, а заразом і поступової думки, що зійшла тепер таким буйним цьвітом по зеленій Буковині. Се послідне впрочім і рівнозначне, бо наша молода, майже чисто селяньска нация не може йти за иншими кличами, як тими, що ними знаменує ся поступ і еволюция.... Та побідив не лиш наш нарід, але побідила загалом вільнодумна думка. Із виборчої урни крім наших шістьох послів вийшло ще пять вільнодумних Волохів, а перепав лиш один „вільнодумний“, проти якого вийшов „дикий“ Волох. „Вільнодумні“ можуть справді гордувати сею побідою, склад будучого сойму вже порішений, вільнодумна більшість вже хиба запоручена. Міста-ж усе бували поступовійшими, чим сільскі оселі.... Число руских мандатів збільшило ся і ми радіємо. Радіємо, але не тому, що нам та побіда спала з неба. Ні, радіємо тому, що десятки років труду провідників нашого народу не пішли на марно, що народ зрозумів свої потреби і народний обовязок і ввів їх назад „во славі“ до сойму.

Утраквізация учительских семинарий на Шлеску перепудила Німців. Правительство не дало ся відстрашити, анї демонстрациями, анї депутациями і порішило перевести утраквізацию. Німці уважають ся утраквізациєю семінарий не так покривджені, як загрожені. То й найзавзятійші Німці мусять признати, що для славяньского населеня на Шлеску, для Чехів і Поляків показує ся дійстно потреба учителів славяньских; але они кажуть: зачинає ся утраквізацеєю, а не знати, на чім закінчить ся. То не розходить ся о тих кількох, що будуть образувати ся в паралельних клясах, але о тих многих, котрих будуть образувати ті, що тепер виобразують ся. В збільшеню славяньского населеня на Шлеску видять Німці найбільшу небезпечність для себе і се єсть причиною, що они стали дуже відказувати на правительство.

Підчас коли Німців бере страх перед будучностию, то Чехи знов в клопоті, що мають робити, чи держатись обструкциї, чи лиш стояти в опозициї до правительства. Они видять, що обструкция не доведить до нічого і декотрі з визначнійших людий зачинають дораджувати, щоби чеські посли держали ся лиш опозициї. Сю справу обговорюють тепер „Meln. Listy“ і приходять до того переконаня, що й опозиция не помогла би нічого, бо Поляки і проводирі більшої посілости не схотять голосувати против правительства. Згадана ґазета каже длятого: Лиш великий зворот — зміна несправедливої конституциї і ще більше несправедливого права виборчого можуть довести до якогось поліпшеня.

З поля війни надходять заєдно некористні для Росиян вісти. Здаєсь все бути певною річию, що ґен. Курокі обійшов ліве крило Росиян коло Ляоян, а бодай так сильно загрозив, що Росияни не важать ся ставити опору. Після послідних вістий військо російске всюди уступає. З Токіо доносять до „Berl. Tagebl.“: По звістній побіді дня 17 с. м. ґен. Курокі пустив ся наперед на всіх дорогах серед кровавих стичок. Дня 18 с. м. в передолині, що веде до Сіцйон, побили Японці пів дивізиї 9-ого харківского корпуса, з котрої погибло 1300 Росиян. Того самого дня і 19 с. м. здобули Японці російскі позициї над рікою Лян (коло Куця). Передні сторожі японьскі стоять тепер півколесом коло Ляояни більше менше на 25 до 30 кільометрів (3—4 милї) від головної російскої позициї. Часть російского війска

8)

Панна з почти.

(З німецкого — *Артура Ахляйтнера*).

(Дальше).

І справді до почтової канцеляриї входить розкішна, гарна жінка управителя лісів, намагаючись притім наглядно укрити своє збентеженє. Незвичайно хороша, русява женщина поздоровляє вічливо і вибухла цілим потоком слів:

— Ах, що я бачу! Нова експедиторка! Дуже менї приємно пізнати! Будемо мати честь на довший час, що? Чи лише хвилево? Ні? В такім случаю звольте до нас на чарку чаю, коли сьмію просити! Бо знаєте, пані, ми образовані дами обмежені в тій пустини лише на себе і на — дискрецию мужчин.

Ліна відкашельнула перед несподіванкою.

— Ви не увірите, які тут люди недискретні а давнійше була почта кузнею всяких сплетень.

— Що ви кажете!

— Алеж очвидно! Тут переходять всї листи через одну руку, а в малій місцевости — милий Боже — пізнати дуже легко, хто і що пише.

— Я не знала! Листова тайна, урядова тайна! У мене се не лучає ся!

— Так! То дуже красно з вашої сторони! Отже ви зберігаєте тайну також з урядових оглядів! Я з повним признанєм і пошаною для вас! Так отже прошу вас, пані, чи нема тут листу poste restante П. О.?

— Маєте певно на думці — гм, ні! З буквами П. О. нема ніякого листу, ласкава добродійко!

— Нема? Алеж се неможливе! Позвольте менї переглянути листи! Почтмайстриха мала також такий нелад в канцеляриї і листи лежали цілими місяцями! Дайте но сюди, я знаю добре его письмо!

— Чого вам не захочує ся! Впрочім я випрашаю собі такі слова як нелад! Листи розділяти і доручувати се моє діло, моя служба і уряд. Для вас під поданою шифрою нема нічого! Поручаю ся!

— Що? викидати? Ти почтова голодоморко з довгим носом! А то було би красно! Що ви собі думаєте! Ви за довго попасаєте в тій канцеляриї, се я вам ручу! Бувайте здорові?

І розлючена дама побігла на двір, почервонівши на лици, що споганіло від гніву та досади.

Незабаром приніс замковий слуга письма на почту і спитав, чи панна не могла би єму подати адреси доктора Обергумера, котрого має спровадити до замку, бо він сам лиш від недавна на службі у барона...

— Він мешкає у своїх родичів.

При тій нагоді Ліна дізнала ся, що барон нездужає а баронесса доиагає ся конче молодого дохтора. Вараздї панни з замку Ліна не знала так само, як не бажала увійти коли небудь в зносини з доктором, всеж таки виринало в ній почуванє, начеб покликанє Обергумера до замку є для неї немиле.

Завзяте гавканє псів звернуло гадки Ліни в инший напрям. Слуга віддалив ся, а зате надійшов старий управитель лісів із сивою бородою, а его псиско Сільван кинув ся сейчас на почтового песика, котрий знов із своєї сторони боронив цісарско-королівскої почти енерґічно і в повнім почутю, що він є паном дому. Що йно палиця розборонила псів а що Сільван обірвав в тім двобою шрам, управитель лісів був ще гірше настроєний, чим передше. Понурий війшов до почтової канцеляриї, поздоровив сухо і спитав, чи не було тут его жінки.

Ліна глядить здивована на поморщене лице старця; питанє прикре як і відповідь. Однак не хоче говорити неправди і притакує.

— Чого она у вас хотіла?

— Купити марок і запросити мене на чарку чаю.

Управитель лісів підійшов близше і спитав шепотом:

— Від кого і звідки дістає моя жінка листи?

— Дуже менї прикро, пане управитель! Але на таке питанє не можу і не сьмію відповідати. Урядову тайну мусить ся серед всяких обставин беречи.

— Ах що там! Де панна розуміє ся на службі! А що йно тайни не вміє панна зберігати! Тільки не вигадуйте нічого! Я мушу знати!

— Жалую незвичайно!

машеруе на Мукден, де мабуть збирае ся вже надходячий російский корпус з Европи.

Найновійші телеграми принесли знову вість о поражці Росиян під Дашіцао, де по японьскій стороні командуе ґен. Оку. Японці по довшій битві мали виперти Росиян з їх позиций. Близших вістий однакож о сій битві ще нема. З російскої сторони доносять також о сій битві, але кажуть, що вислід еї незвістний. Нема, здаєсь сумніву, що Японці побідили, бо коли би побіда була по російскій стороні, то певно з Петербурга не телеґрафували би в сьвіт, що „вислід незвістний“.

Новинки.

Львів дня 25-го липня 1904.

— Нові кореспонденцийні картки. В найблизшім часї вийдуть в жите нові кореспонденцийні картки, на котрих по лївій адресовій сторонї буде місце на уміщене назвища.

— Язва огнів ширить ся в страшенний спосіб по краю. З ріжних сторін надходять вісти про страшні огнї. В хвили, коли отсе пишемо, наспіла вість, що горять Борки Домініканьскі коло Брухович під Львовом. Близших вістий о сїм огни ще нема. — Вчера погоріло в західній Галичинї повітове місто Бжеск, а огонь ще й до нинї не зовсїм угашено. Займило ся о 11 год. рано в одній хатї, критій соломою, що стоїть серед міста. В тій хатї відбувало ся весїле і може бути, що хтось з весїльних гостий через неосторожність запустив огонь. В одній хвили обняла полумінь цїлий ринок і сотки домів вигоріли до тла. Згоріли богаті склади товарів, шпихлїрі зі збіжем і крами бідних крамарів. Погоріла також польска церква і приходство та будинок, де містила ся каса задаткова; гроші однакож в сумі 63.000 К виратувано. Тисячі людий осталось без стріхи і кусника хлїба. Найбільше потерпіли жиди, котрих єсть в сїм містї дві третини всїх жителїв. Староство і суд повітовий уратовано. На ратунок приїхали сторожі пожарні з Кракова, Окоцима і Тарнова, а з сего послїдного міста вислано ще й войско для удержаня порядку. — В Товщові, пітретя милї від Львова згоріло минувшої недїлї, підчас коли богато людий було на празнику в сусїднім Волкові, кільканайцять будинків, а в огни погибло також 2 дїтий. — В Якторові, перемишляньского пов. вибух в понедїлок рано огонь, що до години знищив 28 селяньских загород і фільварок, власність митрополита гр. Шептицкого. З причини посухи і недостачі найконечнїйших приладів до гашеня не було нїякого ратунку. Цїлий доробок селян перемінив ся в попіл, а мешканці ледве з житем поутікали.— З Бібрки доносять, що в Волощині згоріло в недїлю по полудни 56 господарств, переважно обезпечених. Мимо помочи двох сикавок огонь ширив ся дуже скоро, до чого причиняла ся значно недостача води і страшна посуха.

— Огнї. Дня 16 липня о годинї 11 перед полуднем навістила грізна пожежа село Жукотин, пов. турчаньского. В одній годинї упали жертвою 43 будинки, а 30 ґаздів остало без криші і хлїба. Згоріло 500 К, а двом по 100 К. Уратовано лишень живий інвентар — впрочім ратунок був неможливий, бо хати положені одна коло другої і задля довгої спеки порозсихали ся так, що огонь в одній хвилї всьо параз обняв. Шкода виносить около 50.000 К. Асекурованих було 8 ґаздів, 4 в краківскім тов-і, а 4 в „Днїстрі“ на загальну суму 2.900 К. Пожежу спричинила необережність хлопця з люлькою в стодолї. В селї розпука. Одна третя частина села пішла з димом. Люди ночують під голим небом, а в день оплакують своє горе на згарищах.

— Пожар неполомицкої пустинї. Від тиждня горять лїси на т. зв. неполомицкій пустини коло Кракова. Пожар обхопив торфовий простір на кілька квадратових кільометрів і перемінив лїси в одно велике море огню. Великі, старі дерева, перепалені в корінях, валять ся на землю, почім з кождого такого місця бухає справдїшний вулькан іскор. Огонь повстав імовірно від киненої сїрнички або папіроски, від чого займили ся трави. На ратунок спроваджено войско. Около 600 вояків з Кракова і 700 з Бялої працює около копаня ровів, в чім помагає їм місцеве населене. Окрім копаня ровів також засипують огонь землею. В суботу прибуло з Кракова на місце ще 10 компанїй. Є надїя, що в короткім часї удасть ся огонь вгасити.

— Страшне убийство. Невислїджені доси злочинцї убили в страшний спосіб Филипа Лозу в Маґерові. В ночи на 16 с. м. якийсь незнакомий чоловік збудив Лозу і оба пішли в сторону як село Кунин. Від тої пори Лоза щез. Жінка, свояки і жандармерия надармо пошукували за ним, аж наконець якийсь господар з Кунина, що працював в поли, побачив, що кілька псів порає ся коло чогось в збіжу. Він пішов туди і знайшов там відрубану людску голову, зовсїм вже обгризену псами. На его крик збігли ся люди і стали шукати за туловищем, котре й знайшли на 100 метрів дальше, також погризене вже псами. Показало ся, що то був труп Лози. Злочинцї відрубали єму голову і підкинули еї в иньшім місци. Хто допустив ся того страшного убийства, і що було его причиною, годі знати. Лоза був налоговим злодієм і авантурником, котрого всї боялись ся. Судова комісия з Немирова веде слїдство на місци.

— Конґрес „Армії спасеня“. В Льондонї відбув ся тепер з'їзд одної з міжнародних орґанізаций, яку заложив ґенерал Вілїям Бот, а яка називає ся „Армією спасеня“. Сю інституцию заложено перед 25 лїтами. З початку обмежала ся она на тім, що уряджувала проповідя під голим небом на всяких публичних місцях. Тепер є се товариство сильно зорґанізоване, розпоряджає великими засобами грошевими і висилає майже до всїх країв земскої кулї більше як 6.000 делеґатів. Приклонників сеї науки числять тепер на міліони. Число проповідий, які на рік виголошують членя армії, доходить до 1 і пів міліона. На конґрес з'їхало ся дуже богато участників зі всїх сторін сьвіта. Є там Мурини, Японцї, Хінцї, Індияни,

---

— Я не забуду вам відповідно відвдячити ся!

— Пане, я в службі і остерігаю вас перед обидою званя і перед пробою підкупства!

— Що ви говорите якісь дурницї! У нас не бере ся служби так точно! Все трохи добродушности! Отже звідки приходять листи до моєї жінки?

— Нїчого не можу вам сказати. А впрочім, від коли я тут урядую, до вашої жінки не було анї одного листу.

— Підозрілий, анонїмий лист poste restante до моєї жінки не прийшов?

— Ви стаєте сьмішним, пане! Як можу я знати, чи лист poste restante є анонїмий або підозрілий? І звідки я можу знати, що такий лист призначений якраз для вашої жінки?

— А тепер нема такого листу? Не питала за ним жінка?

Лїна чує подвійну небезпеку: зрадженя урядової тайни і нараженя родини на нещастє, коли она буде недискретною. Тому постановила зробити немилій ситуациї конець, кажучи:

— Тут є лист poste restante, але за ним взагалі нїхто ще не питав ся. Більше не можу сказати і тому прошу скінчити ту безцїльну розмову.

Тепер хотїв управитель лїсів бачити той лист, давав гроші за его видачу, але всякі заходи були безуспішні. Заздрістний і недовірчивий чоловік мусів відійти з почти, не осягнувши своєї цїли. Той лист poste restante не сходив єму з ума. Але Лїна замкнула его тепер до шуфляди з гришми, щоби не пропав в який небезпечний спосіб.

VI.

Майже без віддиху прибув Кастуль до замку і мусїв під дверми трохи відсапнути. Що за почуваня заворушилось в нїм тепер! Товаришку молодечих ігор має опять побачити, а свою лїкарску штуку випробувати на першім пацієнтї, що его покликав. Коли потребує до консультациї спокою і розваги, то зворушує его сама гадка, що повитає Міцї. Ось явила ся вже й сама баронївна і витає колишного товариша забав з розрадуваною трівожливостию.

— Ласкава баронессо? — вимовляє Кастуль з трудом.

— Не вже, пане доктор! Передовсїм найсердечнїйше дякую, що так скоро явили ся!

— Чи небезпечність минула? Менї говорили, що пан барон посилав за мною, і слуга напирав, щоби спішити ся.

Міцї спаленїла і просить, щоби її простити ту малу „брехню з конечности“.

— Як-то? Отже се не пан барон по мене посилав?

— Простіть! Ви знаєте батька і его дивацтва! Він нїколи не покликав би чужого лїкаря. Однак з полишеної вами карти я знала про вашу присутність в селї і довіряючи вашій штуцї, постановила звернути увагу батька, що специяліст задержав ся у нас в переїздї, голосний специяліст. Спершу батько не хотїв про покликане нїчого знати; але що біль в нозї скріпив ся до нестерпности, а старий лїкар виїхав, то....

— ....ви звеліли в короткій дорозї покликати мене і хочете, щоби я станув перед батьком під фальшивою хоругвою! — сказав доктор Обергумер терпко.

— Простіть, пане доктор! Не гнївайте ся на колишну єдину товаришку! Я не знала иншої ради! Поміч для нещасного батька доконечна! Прошу, не зражайте ся „неправдою з потреби“, і поможіть менї зробити батька назад здоровим!

Щиру просьбу попер благальний погляд і Кастуль іде за струнком дївчиною до середини замку.

Міцї приводить доктора Обергумера до комнати недужого, представляє его батькови як специяліста хірурґії і виходить.

Вихудїлий дїдич здавлює кождий оклик болю та оглядає лїкаря з обидливим майже недовірєм.

— Ви, молодче, хочете бути вже лїкарем? — глузує дивак.

Кастуль знає, що супротив таких пацієнтів вказана академічна нечемність, і відповідає остро:

— Коли уважаєте мене лїкарем від худоби, то скажіть се відразу. Мене просили прийти до недужого дїдича!

Здивований глядить на него барон, що не міг невідчути острої бесїди і трохи збентежений каже:

— Ну, ну, не потребуєте зараз так сердити ся. Осторожним треба бути все, особливо супротив чужинцїв, котрим має ся повірити своє тїло!

— Можете робити, як вам до вподоби! Дожидати близшого познакомленя менї нїколи. Коли маю вам помочи, то скажіть, що вам хибує.

Оклик болю роздаєсь по комнатї. Обергумер є лише лїкар і посьвячує ся недужому, що зойкаючи оповідає єму свою страстну історию, підчас коли молодий лїкар скидає з колїна і ноги перевязку.

— Хто се перевязував?

— Цирулик — відповідає дїдич здержливо.

— Я так думав! Уплив крови з під колїна, сильна опухлина, небезпечність запаленя! Передовсїм средства антисептичні, відтак купелї і масаж.

Пацієнт в крик, на вість, яке жде его лїчене. Однак лїкар остро велить єму сидїти тихо і усмирює дивака питанем:

— Хочете втратити ногу?

Кастуль переводить дїло обережно, а відтак розпочинає масаж, спершу з відповідною оглядностию, видобуваючи з пацієнта дикий вереск, так що той назвав вкінци таке лїчене безглуздним.

— Тихо! Ви на тім не розумієте ся! За три тижднї можете опять ходити на прохід! Але тепер видержати і жити строго по приписам! Проче скажу баронессї. До масажу буду приходити що-день рано і вечером. Нога нехай спочиває напростована, не вільно пробувати ходити! Бувайте здорові!

Немов вражений громом, збентежений, нїмий глядить дивак за відходячим лїкарем. Так як сей, не важив ся ще нї оден чоловік пово-

Ляпонці, Гіндуси та ин. Мущини і жінки — яко делеґати носять на турбанах, капелюхах і шапках букви „S“. Армія має за ціль впливати в напрямі социяльно-релїґійнім на найбіднїйші верстви суспільности. Діяльність еї проявляє ся в тім, що будують для робітників помешканя, дешеві та вигідні добродійні заклади, уділяють всяких порад, а також опікують ся здеморалїзованими шумовинами суспільности і в тім напрямі праця „Армії спасеня“ має вінчати ся незвичайними успіхами.

— **Конкурс.** Тов. взаїмних обезпечень „Днїстер“ розписує сим конкурс на шкіц розкладу і фасади дому 3-поверхового для тов. „Днїстер“ при ул. Підвале у Львові. — Премії за шкіци визначує товариство 2: перша 500, друга 250 К. Речевець предложеня шкіців до 10-го серпня 1904. Близших інформаций уділяє Дирекция „Днїстра“ щодень між 12-ою а 1-ою год. в полудне (Ринок 10 II пов).

ТЕЛЄҐРАМИ.

Білград 26 липня. Вчера почали валити стару королївску палату, в котрій убито кор. Александра і королеву Драґу.

Константинополь 26 липня. Приказ до команданта Дарданелїв, щоби не перепустив через пролив корабель „Малякка“ вислала Порта на жадане анґлїйского амбасадора.

Токіо 26 липня. (Бюро Райтера). Владивостоцка ескадра затопила коло Іджу анґлїйский пароход „Kright Commodore“. Европейских пасажирів Росияни задержали. Залога прибула на пароході „Цінау“ до Йокагами. Зачувати, що владивостоцка ескадра затопила якусь японьску кановірку.

Тиєнцин 26 липня. (Бюро Райтера). Японцї ще не вступили до Нючвану. Росийскі власти цивільні уступили з міста послїдної ночи. Рано стали з припорученя властий валити правительственні будинки.

Петербург 26 липня. Росийска аґентия телеґрафічна доносить, що дня 24 с. м. вела ся під Дашіцао завзята борба. Росияни скріпили свої становища. Дня 25 борба вела ся дальше а вислід еї не звістний. Поїзд санїтарний з 240 ранених від'їхав з Дашіцао до Мукдена.

Вашінґтон 26 липня. (Бюро Райтера). Урядово стверджено, що затоплений Росиянами корабель „Knight Commode“ не мав нїякої воєнної контрабанди.

Льондон 26 липня. Бюро Райтера доносить з Тиенцину: На приказ Куропаткіна почали Росияни уступати з Нючвану (Інков). Вчера спалили росийский дворець зелїзничий в Нючванї.

Льондон 26 липня. „Standard“ доносить з Тиенцину, що дня 24 с. м. Росияни потерпіли під Дашіцао велику поражку. До тої самої ґазети доносять з Шанґаю, що Росияни, котрі мали в тій битві 30.000 війска, ставили завзятий опір, але Японцї мимо того побідили. — Daily Mail доносить з Нючвану: Битва під Дашіцао тревала 14 годин. Японьска лїнія боєва тягнула ся на 24 кільометрів. По обох сторонах великі страти. Японцї виперли Росиян з гір.

Мід десеровий курацийний з власної пасіки, розсилаю в міцних коробках 5 клґ. лиш **6 кор.** франко. **КОРІНЕВИЧ** ем. учит. **Іванчани.**

дити ся з бароном! Нечувана зухвалість! А та суворість! Командує як би мав перед собою школяря! Але шалені болї трохи попустили. Не вже брусоватий лїкар щось таки второпає? Барон рішаєсь піддати ся дальшому лїченю; молодий лїкар єму заімпонував, переміг недовіре і дивацтва.

Кастуль повідомив баронессу що-до стану здоровля пациента, успокоїв еї і попращав ся досить холодно. „Брехня в конечности“ болїла его більше, чим в першій хвили міг се передвидїти.

Вечером відбула ся в замку ще голосна сцена, коли барон домагав ся своєї скількости вина і одержав лише дрібку розпущену водою Розлючений пацієнт присягнув собі сьвято скрутити докторови вязи.

Майже ціле село стояло на улици, цікаво гуторячи і перекидуючись замітками, коли доктор Обергумер вертав із замку. Збіговиска він не міг незамітити, а на перший вид Кастуль мав охоту виминути цікавих. Але відтак скортїло его поглузувати собі з людий в їх бездонній цікавости та глупотї. Прокинув ся в нїм збиточник і тому весело спитав одного селянина:

— Ну, щож, ти хотїв би знати, що баронови бракує, га?

— Я й без того знаю! — відповів той байдужно.

— Так? А що?

— Здоровле! — сказав мужик сухо.

— Правду кажете! Ну, але він скоро подужає, санїкула [1]) поставить вже его на ноги!

— Не може бути, дивіть, дивіть! Барон став забиякою! Хто би то був сподївав ся! Так, так, санїкула добра для забияків! Але я радив би єму ще сухий плястир [2]); не поможе, то не пошкодить. Доктори не знають всього, а часто симпатия помагає більше!

Кастуль дивує ся; забабон із санїкулою він знав, але „сухий плястир“ для него новина, і тому розвідує ся про его важність і велить розказати собі его складові частиці. То зацікавлене зискує єму далеко більше признане, як всякий инший успіх его лїченя. Сеж наглядний доказ, що молодий доктор не такий дурний, коли сам починає цінити „симпатию“, зглядно не відвертає ся з погордою від неї.

Коли так Кастуль продовжав лїчене пациента в замку, повернув з подорожи старий доктор, котрого вже на долї, на зелїзници повідомим про діяльність заступника. Що старий не ломив собі по дорозї рук та не рвав з голови і так рідкого волося, стало ся се лиш з огляду на прохожих людий. Та скоро телячий візок дістав ся до перших хат села, старий лїкар віскочив і побіг просто на прихідство, щоби впевнити ся там про історию в монастири в Ст. Афра. Ще нїколи не бачили люди, щоби старий лїкар робив такі широкі скоки; зовсім, начеб ходило тут о его житє.

Передовсім бажав він привернути свою практику на давні дороги, бо его заступник знищив у селян довіре до лїкарскої штуки майже до крихти. Однак мав тілько товариского почутя, що не реmствував при пациентах на заряджені Кастулем средства, лише хопив ся руками за голову і стогнав: „Сакра, сакра!“

(Дальше буде).

[1]) Корінь сего зїля видає зелений сок, котрий в примішцї із смальцем уживає нарід як цїлющу масть. Загонисті люди, скорі до бійки, носять сушений корінь санїкули при собі, щоби натерти ним і загоїти одержані рани.

[2]) Штучне уложене звихненої або зломаної кости нарід приймає з недовірем. Натомість радить народна медицина приложити на ушкоджене місце „сухий плястир“, зладжений із шевскої смоли, терпентини, воску, калифонії і з коріня деяких зел.

Галя авкцийна

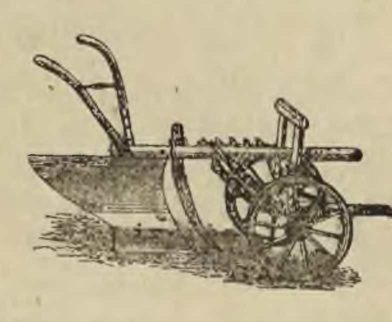
Львів, пасаж Миколяша

приймає всякі предмети вартістні, як дорогоцінности, обставу, оружия, дивани, фортепяни і взагалї дїла штуки і старинности.

Виставa отворена цїлий день від 9-тої години рано до $7\frac{1}{2}$ вечером.

Вступ вільний.

Ліцитациї два рази тиждново, в понедїлок і в четвер.

До відомости всїх Вп. Господарів.

Господарі, хто з вас знає, що Іван Плейза виробляє? — Ріжні плуги і сїчкарнї, дуже міцні, дуже гарні, млинки, рала наймоднїйші, до ужитку найздібнїйші! Та ще й тано; тож тра знати з ким найлїпше гандель мати:

Чужий пхає що найгірше, а говорить, що найлїпше. Коби гроші в руки взяти: йди мя — каже — позивати! — Час нам собі руки дати та й чужих не спомагати. Най не їдять білу булку, а до неі й нашу курку; нехай роблять, як ми робим, коло поля гною ходим! Наші гроші в нас тримаймо; чужим в гандель не даваймо! Чейже агент плуг не робить; на готовім він заробить.

На щож в двоє нам платити, коли можем ощадити. Турка близько Коломиї, там робітня є й до нинї: Іван Плейза не в кермує, кожду річ він сам пробує. Він вас, братя, не вшукає, бо він Христа віру має. А хто чого сам не знає, най лиш его поспитає; він на складї усе має цїнник даром посилає. Хто раз купить, буде знати, що у Плейзи мож дістати все найлїпше, найдешевше, тай ще другим 'ме казати, що найлїпше купувати: у

Івана Плейзи

в Турцї під Коломиєю.

Поїзди льокальні.

Приходять до Львова.

З **Брухович** 6·42, 7·30, 11·45 рано, 3·00, 4·30 і 5·03 по полудни, 7·54 і 8·59 вечером (до 11/9 вкл.)

З **Янова** 8·20 рано, 1·16, 4·45 по полудни, 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділї і сьвята).

Зі **Щирця** 9·35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділї і сьвята).

Відходять зі Львова.

До **Брухович** 5·48 рано, 9·30 і 10·50 перед полуднем, 1·05, 3·35 і 5·05 по полудни, 7·05 і 8·04 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

До **Янова** 6·50 рано, 9·15 перед полуднем (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1·35 по полудни (від 15/5 до 31/8 в неділї і сьвята, 3·18 по полудни (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 по полудни.

До **Щирця** 1·45 по полудни (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

До **Любіня** вел. 2·15 по полудни (від 15/5 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР"

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові,
Ринок ч. 10, дім „Просьвіти".

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обезпечені тревало в „Дністрі" від огню. Членьский удїл 50 К можна зложити в ратах; вписове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затягати позички на 6 % за предложенєм відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 лїт.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦИЯХ і иншім купнї землї нехай купуючі звертають ся за позичками до „Днїстра".

ВКЛАДКИ щадничі приймає товариство на 4 прц.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від удїлів а часть зиску призначує ся на добродійні цїли; дотепер удїлено на церкви, бурси, школи і т. и. 16.385 К.

Стан 31 грудня 1903:

Вкладки	1,444.589 К	Позички	1,330.822 К
Удїли	109.835 К	Цїнні папери льоковані в банках і на рахунках біж. .	280.681 К
Фонди резервові .	21.318 К		

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находять ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижднєвника ілюстрованого". До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може приймати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ"
мальований артистом Євзерским
в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Набути можна у
Антона Хойнацкого

Видання

Руского педаґоґічного Товариства.

у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дїтям ч. I. 80 с. *Нашим дїтям ч. II. 80 с. *Дїточі вигадки ч. I. 60 с. *Дїточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор. Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дїтий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (третє цїлком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Видання без образків.

*Молитвенник народний 30 сот., в полотнє оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка істория педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко**: Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко**: Картагинцї і Римляни 20 с. ***Юлій Верне**: Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский**: Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** в р. 1894 4 К. **Др. Мандибур**: Олїмпія 40 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дїтям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзіньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки**: Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич**: Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капцї 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко**: Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова**: Малї герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка**: На чужинї 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дітий 40 с., опр 60 с. ***Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р**: Подорож до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский**: Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки з історії Руси-України**. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін**: Байки 30 с. ***Марко Вовчок**: оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка**: істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалїв Стефан**: На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский**: Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. *Покараня Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. ***Малий** сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич**: Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилі**, Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлїйскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глібова**: Байки 10 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки**, Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл видїлових, а „Огород шкільний" поручений до біблїотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарнї Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарнї Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Видання ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за послїплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).